

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114226537
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3114226537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Francúzska republika, boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09, konajúci prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, IČO 47258713, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Bratislava, Ventúrska 16 proti žalovanému P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. nad Q., F. hájom XXXX/XXX, o zaplatenie 1.238,11 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 17C/73/2015-62 zo dňa 05. októbra 2017, takto

r o z h o d o l :

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobcu čo do sumy 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplatenia m e n í tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 949,49 eur spolu s 8,25 % úrokom z omeškania od 30.01.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti sa žaloba žalobcu zamieta.

Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 53,40 %, ktorú náhradu trov konania j e žalovaný p o v i n n ý žalobcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku v sume aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zamietol žalobu žalobcu, vo výroku II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal a vo výroku III. občianskemu združeniu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom v Bratislave, ulica Fedinova 9 náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia uviedol, že pôvodný žalobca (CETELEM Slovensko a.s.) sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 1.238,11 eur spolu s úrokom vo výške 13,49 % ročne zo sumy 997,- eur od 09.01.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.080,86 eur od 09.01.2014 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 05.11.2012 uzavrel so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy mal byť záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému účelový spotrebiteľský úver vo výške 8.000,- eur na splatenie úverov. Žalobca na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 997 eur, splatný formou 119 mesačných splátok vo výške 18,25 eur, so splatnosťou prvej splátky dňa 15.07.2013. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Žalovaný uhradil len časť dlžnej sumy a to sumu vo výške 47,51 eur. Na predžalobné výzvy nereagoval. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 08.01.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

2. V priebehu konania, dňa 16.12.2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník, Spotrebiteľské združenie OSA, IČO 42 260 086, so sídlom Bratislava, Fedinova 9. Uznesením č.k. 17C/73/2015-38 zo dňa 30.10.2015 bolo vedľajšie účastníctvo Spotrebiteľského združenia OSA pripustené. V priebehu konania došlo ďalej k zániku pôvodného žalobcu. Z obchodného registra súd zistil, že pôvodný žalobca zanikol v dôsledku zlúčenia s inou právnickou osobou, a to zahraničnou obchodnou spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom vo Francúzskej republike, ktorá sa stala jeho právnym nástupcom, a ktorá na území Slovenskej republiky koná prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. O zmene žalobcu súd rozhodol uznesením zo dňa 13.02.2017.

3. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 05.11.2012 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, obsahom ktorej sú dve úverové zmluvy a to jednak úverová zmluva (ďalej len "Zmluva o spotrebiteľskom úvere") a takisto revolvingová úverová zmluva. Žalovanému mali byť na základe tejto úverovej zmluvy poskytnuté dva spotrebiteľské úvery, a to vo forme úveru vo výške 8.000,- eur, účelovo viazaným na tzv. multiprojekt - teda splatenie úverov, a vo forme tzv. revolvingového úveru prostredníctvom úverového rámca k vydanej platobnej karte v zmysle zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa bodu 2.2. časti 1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom poskytnutia Úveru Dlžníkovi. O poskytnutí úveru bude dlžník písomne informovaný. V prípade ak úver nie je poskytnutý do 6 mesiacov od podpisu zmluvy, zmluva zanikne. Obe úverové zmluvy uzatvorené medzi stranami sú zmluvami, ktoré uzavrel právny predchodca žalobcu ako dodávateľ so žalovaným ako spotrebiteľom, pretože pri ich uzatváraní žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Preto ide o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka. Zároveň ide aj o zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo záväzkového vzťahu vzniknutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalobca uplatňuje právo na vrátenie istiny poskytnutého úveru v sume 997,- eur, právo na zaplatenie zmluvného úroku vyčísleného v sume v sume 81,48 eur, poistného v sume 2,38 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 157,25 eur, ktoré predstavujú poplatok za nedokladovanie účelu použitia peňažných prostriedkov, úroku vo výške 13,49 % ročne zo sumy 997,- eur od 09.01.2014 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.080,86 od 09.01.2014 do zaplatenia. Zo záväzkového vzťahu vzniknutého na základe revolvingovej úverovej zmluvy si žalobca neuplatňuje žiadne práva.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 494, Občianskeho zákonníka, § 261 ods. 3, § 497 Obchodného zákonníka, § 1 ods.1, 2, § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere /ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"/.

5. Uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným dňa 05.11.2012. Úver v sume 997 eur bol žalovanému poskytnutý dňa 28.06.2013. Lehota na poskytnutie úveru zo zmluvy, podľa bodu 2.2. časti 1 zmluvy, uplynula dňa 06.05.2013. Podľa zmluvných dojednaní, zmluva o spotrebiteľskom úvere zanikla dňa 06.05.2013. Vzhľadom na uvedené žalobca poskytol peňažné prostriedky žalovanému vo výške 997,- eur bez právneho dôvodu. Žalobca nepredložil súdu inú platnú zmluvu uzatvorenú so žalovaným, ktorou by preukázal svoje nároky voči žalovanému. Zákonodarca podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zaviedol obligatórne písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Listinu zo dňa 02.07.2013 nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nakoľko nespĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a je opatrená len podpisom bližšie nešpecifikovanej osoby označenej ako predseda predstavenstva a generálny riaditeľ. Podpis žalovaného pripojený nebol. Z listiny je zrejmé, že ide o jednostrannú zmenu zmluvných podmienok obsiahnutých v zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.11.2012 (zmena úroku z 13,49 % na 16,48 % ročne), ktorá v tom čase, teda dňa 02.07.2013, už nebola účinná (bola zaniknutá) podľa bodu 2.2. časti 1 zmluvy. Ak došlo k poukázaniu sumy 997 eur žalovanému, nešlo o jej poskytnutie na základe úverovej zmluvy, ale o plnenie na základe neplatného právneho úkonu, resp. o plnenie bez právneho dôvodu. V takom prípade sa môže žalobca domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čo však neurobil. Súd takisto poukazuje na to, že v takom prípade je nevyhnutná zmena žaloby, nakoľko podľa § 140 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /CSP/ je zmena žaloby aj uplatnenie iného práva.

6. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods.1, 2, § 257, § 262 ods.1, 2 CSP tak, že žalovanému ako plne úspešnej procesnej strane nepriznal voči žalobcovi náhradu trov konania. Žalovanému v priebehu konania nevznikli žiadne trovy konania, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto mu súd náhradu trov konania v zmysle § 257 Civilného sporového poriadku nepriznal. Vzhľadom k tomu, že do 30.06.2016 sa tohto konania zúčastnil aj vedľajší účastník na strane žalovaného, a to Občianske združenie Spotrebiteľské združenie OSA, súd rozhodoval aj o jeho práve na náhradu trov konania. Toto rozhodnutie o trovách, aj napriek jeho neúčasti v konaní v tomto štádiu konania, súd považuje za naplnenie princípu spravodlivého usporiadania vzťahov vzniknutých v tomto konaní. V opačnom prípade, by o trovách konania tohto občianskeho združenia, ktoré mu vznikli, nebolo rozhodnuté vôbec, čím by mohlo dôjsť k poškodeniu jeho práv. Súd vzal do úvahy pri tomto rozhodnutí aj ustanovenie čl. 4 CSP, podľa ktorého ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona (čo je daný prípad a daná procesná situácia), právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Najbližšie k posudzovanej právnej veci sú ustanovenia CSP, ktoré upravujú trovy konania strán a ich náhradu (§ 251 a nasl.). Aj podľa súdnej praxe vyvinutej podľa Občianskeho súdneho poriadku, teda do 30.06.2016, patrilo právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi rovnako ako účastníkovi konania. Teda súd na základe uvedeného uzatvára, že vedľajší účastník, ktorý vystupoval v konaní iba do 30.06.2016 má právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, a teda aj na rozhodnutie o jeho trovách. Pri následnom rozhodovaní o nároku tohto občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania súd zistil, že tomuto občianskemu združeniu v konaní nevznikli žiadne trovy, pretože okrem svojho vstupu do konania, sa k podanej žalobe nevyjadril, náhradu trov konania si neuplatnil a napokon vo veci bolo rozhodnuté bez akejkoľvek intervencie zo strany tohto občianskeho združenia. Tieto skutočnosti sú vo svojom súhrne dôvodom hodným osobitného zreteľa, a preto mu súd náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP nepriznal.

7. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca a to do výroku I. v časti o zamietnutí jeho žaloby o zaplatenie sumy 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplatenia. Podľa neho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca sa domáhal uplatneného nároku titulom neuhradených záväzkov žalovaného z uzavretej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.11.2012. Na základe predmetnej úverovej zmluvy poskytol Cetelem žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 997,00 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradil žalovaný žalobcovi do dnešného dňa len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 47,51 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného Cetelem vyhlásil dňa 08.01.2014 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky bez právneho dôvodu a žalobca nemá právo na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že sa v žalobnom návrhu nedomáhal tohto práva. S takýmto posúdením veci žalobca nesúhlasí. Žalobca v konaní dostatočne preukázal výšku poskytnutých peňažných prostriedkov pre žalovaného, riadne označil a založil do súdneho spisu výpis z úverového účtu žalovaného a potvrdenia o odfinancovaní a prijatí peňažných prostriedkov. Z predložených dôkazov vyplýva skutočnosť, že žalobca poskytol žalovanému sumu vo výške 997,00 eur, ktorá bola žalovanému zo strany žalobcu poskytnutá dňa 28.06.2013. Vzhľadom k zmluvným ustanoveniam poskytnutie sumy vo výške 997,00 eur žalovanému nebolo v rozpore s dohodnutými zmluvnými podmienkami a nepredstavuje poskytnutie peňažných prostriedkov bez právneho dôvodu. Okrem toho je potrebné prihliadať aj na § 407 ods. 3 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého ak dlžník plní čiastočne svoj záväzok, má toto plnenie účinky uznania dlhu, ak možno usudzovať na to, že plnením dlžník uznáva aj zvyšok záväzku. Žalovaný sa uzavretou zmluvou o úvere riadil a plnil z nej vyplývajúce záväzky. Poukazuje tiež na skutočnosť, že žalovaný proti uplatnenému nároku nič nenamietal, uplatnený nárok žiadnym spôsobom nerozporoval a nespochybnil. Prvostupňový súd tiež uviedol, že právna kvalifikácia uskutočňovaná súdom je natoľko závislá od právneho dôvodu uvedeného žalobe, že ak žalobca trvá na vyhovení žalobnému návrhu iba z dôvodu, ktorý uvádza v žalobnom návrhu a súd tomuto dôvodu nemôže vyhovieť, hoci iný právny dôvod by tu obstál, súd takémuto žalobnému návrhu nemôže vyhovieť proti vôli účastníka. S týmto záverom súdu žalobca nesúhlasí. Prvostupňový súd mal rozhodnúť na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Žalobca v žalobe ako aj v neskorších podaniach dostatočne skutkovo vymedzil predmet sporu a svoje tvrdenia podložil dôkazmi, ktoré predložil súdu. Žalobca je súčasne toho názoru,

že súd nie je viazaný právnou kvalifikáciou žalobcu, ktorú uviedol žalobca v návrhu na začatie konania. Žalobca žalobným návrhom vymedzuje predmet sporu avšak právna kvalifikácia výlučne prináleží súdu v zmysle zásady iura novit curia. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je žalobca toho názoru, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil keď žalobný návrh zamietol aj napriek tomu, že tu existoval iný právny dôvod, ktorý by obstál. Vzhľadom k týmto skutočnostiam sa žalobca nemôže stotožniť s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe nevyhovel v ani v časti vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov pri posúdení predmetného úveru ako bezúročného a bez poplatkov a je toho názoru, že súd mal správne priznať žalobcovi nárok vo výške 949,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 949,49 Eur od 09.01.2014 do zaplataenia. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný. Podľa neho je odvolanie žalobcu nedôvodné a on sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. V čase poskytnutia finančných prostriedkov už zmluva o úvere zanikla a tak žalobca plnil bez právneho dôvodu. Listinu zo dňa 02.07.2013 žalovaný nepodpisal a preto nemôže byť považovaná za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku I. v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobcu čo do sumy 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplataenia podľa § 388 CSP zmeniť a to z týchto dôvodov:

10. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zamietnutí žaloby žalobcu nad sumu 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplataenia odvolaním strán sporu napadnutý nebol. V tejto časti je tak rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý /§ 367 CSP/.

11. Čo sa týka zvyšnej, odvolaním žalobcu napadnutej, časti zamietavého výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie /o zaplataenie 949,49 spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplataenia/ tu odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne. súd prvej inštancie založil svoje napadnuté rozhodnutie o zamietnutí žaloby žalobcu o zaplataenie 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplataenia na tých záveroch, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany dňa 05.11.2012 uzatvorili a na základe ktorej mal byť žalovaným čerpaný úver od žalobcu, zanikla podľa bodu 2.2. časti 1 zmluvy dňa 06.05.2013, pretože do uvedeného dňa nebol zo strany právneho predchodcu žalobcu úver žalovanému poskytnutý. Peňažné prostriedky vo výške 997,- eur, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanému po uvedenom dátume poskytol súd tak plnením bez právneho dôvodu. V takom prípade sa môže žalobca domáhať vydania bezdôvodného obohatenia, čo však neurobil, pričom v takom prípade by bola aj nevyhnutná zmena žaloby, nakoľko podľa § 140 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku /CSP/ je zmena žaloby aj uplatnenie iného práva.

12. S uvedenými závermi súdu prvej inštancie nemôže odvolací súd súhlasiť v plnej miere.

13. Súd prvej inštancie sa nemýli, ak poukázal na ustanovenie bodu 2.2. časti 1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany sporu uzatvorili dňa 05.11.2012, podľa ktorého ak dojednaný úver nie je poskytnutý do 6 mesiacov zmluva o spotrebiteľskom úvere zaniká. Ako bolo zistené vykonaným dokazovaním zmluva o spotrebiteľskom úvere bolo uzatvorená dňa 05.11.2012 a úver v sume 997,- eur právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol až dňa 28.06.2013, teda po uplynutí 6 mesiacov od uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Peňažné plnenie, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol teda skutočne nemôže byť úver čerpaným titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 05.11.2012. Keďže iný právny titul poskytnutia týchto peňažných prostriedkov žalovanému žalobca v konaní netvrdil, nebol v konaní preukázaný a inak nevyšiel najavo, správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že peňažné plnenie 997,- eur, ktoré právny predchodca žalobcu žalovanému poskytol je bezdôvodným obohatením ako majetkový prospech získaný peňažným plnením bez právneho dôvodu /§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

14. Súd prvej inštancie sa však mýli v tom, že uvedenú sumu 997,- eur, resp. s ohľadom na rozsah odvolania žalobcu sumu 949,49 eur /997,- eur po odrátaní už žalovaným zaplataenej sumy 47,51 eur/ nemožno žalobcovi v tomto spore priznať, pretože by sa jej mal domáhať ako práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, čo však neurobil, pričom v takom prípade by išlo o uplatnenie iného práva a bola by aj nevyhnutná zmena žaloby podľa § 140 ods.1 CSP.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu právo žalobcu na zaplatenie 949,49 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia nie je iným právom ako bolo právo žalobcu uplatnené v žalobe a ani sa podstatne nezmenili ani nedoplnil rozhodujúce skutočnosti tvrdené žalobcom v žalobe.

16. Podľa § 140 ods. 1 CSP zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

17. Podľa § 140 ods. 2 CSP zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

18. V predmetnom spore si žalobca podanou žalobou uplatnil od žalovaného právo na peňažné plnenie - zaplatenie /okrem iného/ sumy 949,49 eur s príslušným úrokom z omeškania. Toto uplatnené právo po skutkovej stránke zdôvodnil v podanej žalobe tým, že jeho právny predchodca uzatvoril so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu poskytol úver, ktorý ale žalovaný podľa dohodnutých podmienok nesplácal a preto vyhlásil jeho mimoriadnu splatnosť a požaduje jeho splatenie.

19. Ako už bolo vyššie uvedené, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným skutočne uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 997,- eur, čo však už bolo v čase, kedy uplynula lehota 6 mesiacov od uzatvorenia zmluvy, dôsledkom čoho podľa zmluvných dojednaní zmluva o spotrebiteľskom úvere zanikla.

20. Odvolací súd je toho názoru, že pokiaľ ide o rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce uplatnené právo, tak skutkový stav zistený v spore vykonaným dokazovaním sa oproti skutočnostiam tvrdeným žalobcom v žalobe v podstatnej miere nijako nelíši. Rozdielna je len jeho právna kvalifikácia, keď súd prvej inštancie na rozdiel od žalobcu dospel k záveru, že v čase poskytnutia peňažných prostriedkov už zmluva o spotrebiteľskom úvere bola zaniknutá a preto peňažné prostriedky nemôžu predstavovať plnenie zmluvného záväzku poskytnúť úver ale sú len peňažným plnením bez právneho dôvodu. Ide o zmenu právneho dôvodu uplatneného práva, nie však o zmenu v skutkovom stave. Je potom vecou súdu, aby zistený skutkový stav podradil pod hmotnoprávnu normu, ktorá tomuto skutkovému stavu zodpovedá a preto je možné priznať žalobcovi právo na peňažné plnenie ako právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, aj keď sám v žalobe svoje právo na peňažné plnenie hodnotil ako právo na zaplatenie úveru titulom úverovej zmluvy.

21. Podľa odvolacieho súdu priznanie práva žalobcovi na peňažné plnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia rovnako nepredstavuje ani priznanie iného práva, v žalobe neuplatneného. O to by sa jednalo keby bolo žalobcovi priznané kvalitatívne iné právo ako požadoval v žalobe, teda napríklad ak by namiesto požadovaného peňažného plnenia bolo žalobcovi priznané vecné plnenie. Tu ide v každom prípade o právo na peňažné plnenie, a teda žalobcovi by sa titulom vydania bezdôvodného obohatenia nepriznalo iné právo na peňažné plnenie ako bolo to, ktoré žiadal titulom úveru.

22. Priznanie práva žalobcovi na zaplatenie 949,49 eur spolu s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia tak podľa odvolacieho súdu nie je prekročením žaloby žalobcu a porušením dispozičného princípu a nemožno ho podmieňovať zmenou žaloby žalobcu podľa § 140 ods. 1 CSP. Z toho pohľadu bolo preto rozhodnutie súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 949,49 eur s príslušným úrokom z omeškania nesprávne.

23. Keďže v konaní pred súdom prvej inštancie bolo bez pochybností preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému 997,- eur a žalovaný z tejto sumy vrátil len 47,51 eur, nič nebránilo odvolaciemu súdu, aby podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. odvolaním žalobcu napadnutej časti o zaplatenie 949,49 eur zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť titulom vydania bezdôvodného obohatenia žalobcovi zaplatiť 949,49 eur.

24. Pretože žalovaný žalobcovi na jeho predžalobnú výzvu /výzva zo dňa 10.01.2014, doručená žalovanému dňa 15.1.2014/ bezdôvodné obohatenie nevydal, dostal sa so splnením tejto svojej zákonnej povinnosti do omeškania a je tak povinný žalobcovi zaplatiť aj úrok z omeškania z uvedenej sumy a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Deň, od ktorého žalobcovi patrí úrok z omeškania bol odvolacím súdom určený podľa vyššie uvedenej výzvy, keď skoršia výzva žalobcu žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia nebola v spore tvrdená ani preukázaná a vychádzajúc z obsahu tejto výzvy, podľa ktorého žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie v lehote 14 dní od doručenia výzvy. Splatnosť povinnosti vydať bezdôvodné obohatenie nie je medzi stranami sporu dojednaná, ani ju nestanovuje Občiansky zákonník a preto platí, že žalovaný bol povinný vydať bezdôvodné obohatenie žalobcovi prvého dňa po tom, čo ho o to požiadal /§ 563 Občianskeho zákonníka/. Žalovaný výzvu prevzal dňa 15.1.2014, nasledujúci deň mu začala plynúť lehota 14 dní na dobrovoľné zaplatenie, ktorá uplynula v stredu dňa 29.01.2014. V tejto lehote žalovaný dobrovoľne

svoju povinnosť nesplnil a preto sa dostal dňom 30.1.2014 do omeškania a žalobcovi od tohto dňa patrí zákonný úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne.

25. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v napadnutej časti o zamietnutí žaloby žalobcu čo do sumy 949,49 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 09.01.2014 do zaplatenia zmenil tak, že žalovaný je povinný žalobcovi zaplatiť 949,49 eur spolu s 8,25 % úrokom z omeškania od 30.01.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti /keď žalobca požadoval uvedený úrok z omeškania zo sumy 949,49 eur už odo dňa 09.01.2014/ sa žaloba žalobcu zamietla.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 2 CSP. Keďže odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie musel podľa § 396 ods. 2 rozhodnúť o trovách konania /prvostupňového i odvolacieho/. Žiadna zo strán nebola v spore celkom úspešná a preto bolo namieste rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu strán v spore. Žalobca bol v spore pomerne úspešnejší, keď jeho úspech je 76,70 % / žalovanému uložená povinnosť zaplatiť 949,49 eur oproti celému predmetu sporu 1.238,11 eur / oproti úspechu žalovaného 23,30 % /zamietnutá suma 288,62 eur oproti celému predmetu sporu 1.238,11 eur/. Pomerný úspech žalobcu je potom 53,40 % /76,70 % - 53,40 %/ a v takejto výške má žalobca proti žalovanému nárok na náhradu trov konania, ktorú náhradu trov konania je povinný žalovaný žalobcovi zaplatiť do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku v sume aká bude vyčíslená rozhodnutím súdu prvej inštancie.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).